

Nr 44.

Ankom till riksdagens kansli den 24 maj 1945 kl. 3 em.

*Bevillningsutskottets betänkande i anledning av väckta motioner
angående ändringar i förordningen den 14 juni 1940
(nr 478) om nöjesskatt.*

Till bevillningsutskottet ha hänvisats följande, av utskottet till behandling i ett sammanhang upptagna motioner, nämligen:

1) de likalydande motionerna I: 83 av herrar *Bror Nilsson* och *Gustavson* samt II: 102 av herr *Pettersson* i Dahl m. fl., vari hemställts »att riksdagen måtte hos Kungl. Maj:t anhålla om utredning angående ett överförande av nöjesskatten till en statens kulturfond»; samt

2) motionen II: 283 av herr *Johanson* i Norrköping m. fl., vari hemställts »att riksdagen måtte besluta att i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställa att frågan om slopande av nöjesskatten på amatöriddrottstävlingar må skyndsamt utredas och förslag i denna riktning föreläggas riksdagen».

Beträffande de skäl, som anförts till stöd för de i motionerna framställda yrkandena, får utskottet, i den mån redogörelse härför ej lämnas i det följande, hänvisa till motionerna II: 102 och II: 283.

Enligt 1 § förordningen den 14 juni 1940 (nr 478) om nöjesskatt skall för nöjestillställning, till vilken allmänheten har tillträde mot avgift, kommun, inom vars område tillställningen hålles, uttaga nöjesskatt. Jämlikt 10 § samma förordning åligger det kommun att till statsverket inleverera hälften av influten nöjesskatt.

Jämlikt 5 § utgår nöjesskatten enligt tre olika tariffer, taxa I, taxa II och taxa III, varav taxa I, som är den lägsta tariffen, innebär, att nöjesskatt skall utgå med 15 procent av biljettpriiset. Under taxa I hänföres bland annat uppvisning eller tävling i icke professionell idrott.

Bestämmelser angående befrielse från nöjesskatt i vissa fall ha meddelats i 11 § nöjesskatteförordningen. Enligt sistnämnda stadgande må länsstyrelsen, när kommunen det tillstyrkt, medgiva befrielse från nöjesskatten, då nöjestillställning äger rum uteslutande för välgörande eller allmännyttigt ändamål.

I de likalydande motionerna I: 83 och II: 102 har till stöd för yrkandet om nöjesskattens förstattligande och nöjeskatteintäkternas fondering anförts bland annat följande. Tiden syntes nu vara mogen för att helt förstattliga nöjesskatten. Om nöjesskatten redovisades till en kulturfond, skulle den ur-

sprungliga tanken med nöjesskattens användning förverkligas. Samtidigt skulle alla kommuner oberoende av läge och storlek komma i åtnjutande av nöjesskattemedel. Ur fonden kunde bidrag lämnas exempelvis till ungdomens studier i form av stipendier, till inspelning av undervisningsfilm för skolorna, skolresor och biblioteksverksamhet. Framför allt borde fonden användas till ungdomens andliga och fysiska fostran.

I motionen II: 283 har beträffande nöjesbeskattningen av idrottsrörelsen framhållits, att det här gällde en ideell rörelse, vars verksamhet borde på allt sätt befrämjas i stället för att hindras genom hart när olidliga pålagor. I ett aktuellt fall hade det inträffat att det verkliga nettot av en idrottstävlan uppgått till allenast 37 kronor, ehuru bruttoinkomsten utgjort 3 314 kronor. Av bruttoinkomsten hade nöjesskatten slukat 521 kronor. Beskattningen vore ett mycket brännande problem för idrottssammanslutningarna. De stora inkomster, som kunde noteras å stortävlingar, utgjorde ofta vederbörande arrangörers enda inkomstkälla, som skulle ge underlag för verksamhet på bred basis. Det stora flertalet idrottsarrangörer drabbades mycket hårt av nöjesskatten. Det torde därför vara väl motiverat att avskaffa nöjesskatt på idrott. Till samma resultat hade den statliga ungdomsvårdskommittén kommit.

Utskottet.

I de likalydande motionerna I: 83 och II: 102 har hemställts, att riksdagen måtte hos Kungl. Maj:t anhålla om utredning angående ett överförande av nöjesskatten till en statens kulturfond. Vidare har i motionen II: 283 yrkats, att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla om skyndsamt utredning av frågan om slopande av nöjesskatten på amatöridrottstävlingar.

Utskottet får i anledning härav erinra om att chefen för finansdepartementet med stöd av Kungl. Maj:ts bemyndigande den 20 oktober 1944 tillkallat sakkunniga med uppdrag att inom departementet biträda med utredning om en revision av gällande bestämmelser rörande nöjesskatten. De sakkunniga, vilka antagit benämningen 1944 års nöjesskatteutredning, ha till fullgörande av detta uppdrag den 10 februari 1945 till departementschefen avlämnat en PM angående ändrade bestämmelser om nöjesskatt. De sakkunnigas förslag innebär bland annat, att nöjesskatten skall för alla nöjeställningar utgå med 20 procent av de erlagda avgifternas sammanlagda belopp, att för uppvisning eller tävling i icke professionell idrott eller gymnastik eller i hästsport nöjesskatten dock skall utgå endast å det belopp, varmed summan av de erlagda avgifterna överstiger 2 000 kronor, ävensom att av nöjesskattens belopp 97 procent skall lika fördelas mellan statsverket och kommunen samt 3 procent avsättas till en fond, som enligt Kungl. Maj:ts bestämmande skall användas till främjande av teater- och musiklivet. Enligt vad utskottet inhämtat är de sakkunnigas förslag föremål för fortsatt övervägande inom finansdepartementet.

Då frågan om ändrade bestämmelser för nöjesbeskattningen sålunda för närvarande är föremål för Kungl. Maj:ts prövning, finner utskottet ej skäl tillstyrka bifall till motionärernas förslag om skrivelse till Kungl. Maj:t med anhållan om utredning i motionernas syfte.

Under återopande av vad sålunda anförts får utskottet hemställa,

1) att de likalydande motionerna I: 83 av herrar Bror Nilsson och Gustavson samt II: 102 av herr Pettersson i Dahl m. fl. angående utredning om överförande av nöjesskatten till en statens kulturfond icke måtte föranleda någon riksdagens åtgärd; samt

2) att motionen II: 283 av herr Johanson i Norrköping m. fl. angående utredning om slopande av nöjesskatten på amatöriddrottstävlingar icke måtte föranleda någon riksdagens åtgärd.

Stockholm den 24 maj 1945.

På bevillningsutskottets vägnar:

A. J. BÄRG.

Närvarande:

från första kammaren: herrar *Johan Bärq, Wahlmark, Sjödaht, friherre De Geer, Ekman, Frans Ericson, Velander, Herman Ericsson* och *Carl Eric Ericsson*, samt

från andra kammaren: herrar *Lövyren, Björklund, Sandberg, Orgård, Janson* i Frändesta, *Falk, Jonsson* i Skedsbygd, *Olofsson* i Höganäs, *Vigelsbo* och *Karlsson* i Granebo.

R e s e r v a t i o n

av herr *Jonsson* i Skedsbygd.
